

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חרש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמבירט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 46 – טז אי"ד תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר פרדס רמונים - שער טז פרק ה

פרק חמישי: בענין התר ספקות שנסתפקנו בפ' הקודם נתבארו במאמר מזהר פ' נח (דף ע"ה), ז"ל ר' שמעון פתח כה אמר ה' אלקים שער החצר הפנימית הפונ' קדים יהי' סגור ששת ימי המעש' וביום השביעי יפתח וביום החדש יפתח. האי קרא אית לאסתכלא ביה דאיהו רזא כמה דאתמר יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח וגו' אמאי יהיה סגור כל אינון יומין דששת ימי המעשה. אלא אילין ימי חול דתרעא דא יהיה סגור דלא לאשתמשא חול בקדושה. וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח דהא כדין שמושא דקב"ה וכדין אתנהיר סיהרא לאתחברא בשמשא. ת"ח, תרעא דא לא אתפתח באינון שית יומי דחול בגין דהא באינון יומי דחול עלמא תתאה אתון ושלטין כל אינון שית יומין דחול על עלמא בר בארעא דישראל. ואינון דשלטי [לא שלטי בארעא קדישא] בגין דהשער הזה יהיה סגור אבל ביום השבת וביום החדש כולהו מתעברן ולא שלטין בגין דהשער הזה איהו פתוח ועלמא איהו בחדוה ואתון מתמן ולא אתיהיב עלמא לרשו אחרא. ואי תימא דכל אינון שיתא יומין אינון שלטין בלחודייהו. ת"ח, הפונה קדים, עד לא יקומון לשלטאה איהו אסתכל תדיר בעלמא אבל לא אתפתח לאתזנא עלמא מקודשא בר ביומא דשבתא וביומא דחדשא. וכלהו יומין כלהו מתדבקין ביומא דשבתא ואתזנו מתמן דהא כדין ביומא דשבתא כולהו תרעין פתיחן ונייחא אשתכח לכלא לעילאי ותתאי. ת"ח, וירד ה' לראות, נחת מקודשא לחול ורדיד פרישא לאשגחא במה דבנו וקיימו קיומא לאתערא על עלמא לדחלא להון עכ"ל. והנה בפ' ביאר הרשב"י במאמר הזה שאין ההנהגה ע"י המלאך הזה בא"י באמרו ושלטין כל אינון שית יומין דחול על עלמא בר בארעא דישראל. הנה בפ' שאינם שולטים בא"י לפי שחלק ה' עמו. והועד בתורה (דברים יא יד) תמיד

עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. וענין זה יהיה בהיות ישראל על ממשלתם. ועתה יתבאר עם הענין הזה ספק אשר בו יתקשה כל מעיין בקראו במאמר הזה כי בא"י אין שליטא לימי החול, ובשאר המקומות אשר שולטים בפי' נראה מתוכו שאין יחוד ופתיחת השער אלא בשבת ור"ח. וקשה דקיימינן דע"י שליחא מתייחדים ביומי דחול כמבואר בפ' הקודם, ונראה משם בביאור דבימי החול הפתח הזה פתוח אל ימי החול שהרי ע"י מתייחדים כמבואר שם בפירוש. א"ו היינו בימי החול דא"י דאז ודאי בא"י מתייחדים. וא"א שג"כ בא"י לא יהיה יחודא אלא ע"י הצדיק, שא"כ היה ראוי שיהיו כל ימי החול קדש בא"י ואין הדבר כן. א"ו שהדבר ממוצע. והיינו שיתייחדו והיחוד הוא ע"י המלאך הזה ולא יהיה לו שליטה לזון א"י אלא המזון הוא ע"י השכינה, אבל בח"ל יהיה מזונותם על ידו.

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה